

45

2020.46.hét

Szerda 441-455

III. Isten egyszülött Fia

441 Az Isten fia címet az Ószövetségben angyaloknak, [44] a választott népnek, [45] Izrael fiainak [46] és királyainak [47] adták. Ezekben az esetekben fogadott fiúságot jelent, mely Isten és teremtménye között sajátosan bensőséges viszonyt létesít. Amikor a megígért Messiás-Királyt "Isten fiának" nevezik, [48] a szóban forgó szövegek szó szerinti értelme nem jelenti szükségképpen, hogy több, mint egy ember. Azok, akik így Jézust Izrael Messiásának nevezték, [49] vsz. nem akartak ennél többet mondani. [50]

442 Ez nem érvényes Péterre, amikor Jézust mint "Krisztust, az élő Isten Fiát" vallja meg, [51] mert Jézus ünnepélyesen válaszol neki: "Nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám" (Mt 16,17). Hasonlóképpen mondja Pál a damaszkuszi úton történt megtérésével kapcsolatban: "Amikor pedig úgy tetszett Istennek, aki engem már anyám méhétől kiválasztott és kegyelmével meghívott, hogy kinyilatkoztassa nekem a Fiát, hogy hirdessem a pogányoknak..." (Gal 1,15--16). "És azonnal hirdette a zsinagógákban, hogy Jézus az Isten Fia" (ApCsel 9,20). Ez a hitvallás volt kezdetől fogva [52] az apostoli hit középpontja, [53] és elsőként Péter vallotta meg ezt a hitet mint az Egyház alapját. [54]

443 Ha Péter föl tudta ismerni a Messiás Jézus istenfiúságának transzcendens jellegét, ez azért történt, mert ezt maga Jézus világosan tudtára adta. Jézus a főtanács előtt vádlói kérdésére: "Tehát te vagy az Isten fia?" válaszolta: "Ti mondjátok, hogy én vagyok" (Lk 22,70) [55]. Már sokkal korábban "Fiúnak" nevezte magát, aki ismeri az Atyát", [56] aki különbözik a "szolgáktól", akiket Isten korábban küldött az ő népéhez, [57] aki fölötte áll még az angyaloknak is. [58] A maga fiúságát megkülönböztette tanítványaiétól azáltal, hogy sohasem mondta: "mi Atyánk", [59] csak amikor parancsolta nekik: "Ti tehát így imádkozzatok: Miatyánk" (Mt 6,9); és kiemeli a különbséget "az én Atyám és a ti Atyátok" között (Jn 20,17).

444 Az evangéliumok két ünnepélyes pillanatban, Krisztus megkeresztelkedésekor és színeváltozásakor idézik az Atya szavát, aki "szeretett Fiának" nevezte Őt. [60] Maga Jézus Isten "egyszülött Fiának" nevezi magát (Jn 3,16), és ezzel a címmel állítja örök praeexistenciáját. [61] Követeli a hitet "Isten egyszülött Fiának

nevében" (Jn 3,18). Ez a keresztény hitvallás megjelenik már a kereszten függő Jézus előtt álló százados fölkiáltásában: "Ez az ember valóban az Isten Fia volt!" (Mk 15,39). De a hívő csak a húsvéti misztériumban értheti meg az "Isten Fia" cím végső jelentését.

445 Föltámadása után megdicsőült emberségének erejében jelenik meg istenfiúsága: "A szentség Lelke szerint azonban a halálból való föltámadásával az Isten hatalmas Fiának bizonyult" (Róm 1,4). [62] Az apostolok megvallhatták: "Láttuk az ő dicsőségét, az Atya Egyszülöttének dicsőségét, akit kegyelem és igazság tölt be" (Jn 1,14).

IV. Úr

446 Az Ószövetség könyveinek görög fordításában a ki nem mondható JHVH nevet, amelyen Isten Mózesnek kinyilatkoztatta magát, [63] a Küriosszal ('Úr') adják vissza. Ezért az Úr az Izrael Istene istenségét kifejező, leggyakrabban használt névvé vált. Az Újszövetség az "Úr" cím e jelentését alkalmazza az Atyára, s ugyanakkor -- és ez az újdonság -- Jézusra is, akit ezzel Istennek ismer el. [64]

447 Maga Jézus magának tulajdonítja ezt a címet, burkoltan, amikor a farizeusokkal a 110. zsoltár értelméről vitatkozik, [65] de kifejezetten is, amikor apostolaihoz szól. [66] Egész nyilvános élete folyamán a természet, a betegségek, az ördögök, a halál és a bűn fölött gyakorolt uralma bizonyította isteni fölségét.

448 Az emberek az evangéliumok elbeszéléseiben nagyon gyakran fordulnak Jézushoz úgy, hogy "Úr"-nak nevezik Őt. Ez a cím azok tiszteletét és bizalmát tanúsítja, akik közelednek Jézushoz, és Tőle segítséget és gyógyulást remélnék. [67] A Szentlélek indítására kifejezi Jézus isteni misztériumának elismerését. [68] A föltámadott Jézussal való találkozásban az imádást fejezi ki: "Én Uram, én Istenem!" (Jn 20,28). Majd a szeretettel és a ragaszkodással gazdagodik, mely a keresztény hagyománynak lesz sajátja: "Az Úr az!" (Jn 21,7).

449 Amikor az Egyház első hitvallásai Jézusnak az isteni "Úr" címet megadják, kezdettől fogva állítják, [69] hogy az Atyaistent megillető hatalom, tisztelet és dicsőség Jézust is megilleti, [70] mert Ő "egyenlő Istennel" (Fil 2,6), s mivel az Atya -- föltámasztva Őt a halálból és fölmagasztalva a maga dicsőségébe [71] -- kinyilvánította Jézus ezen uralmát.

450 A keresztény történelem kezdetétől fogva annak állítása, hogy Jézus Úr a világ és a történelem fölött, [72] annak elismerését is jelenti, hogy az ember személyes szabadságát semmiféle földi hatalomnak nem köteles alávetni, csak egyedül Istennek, az Atyának és az Úr Jézus Krisztusnak: a császár nem az "Úr". [73] "Az Egyház hiszi, hogy az egész emberi történelem kulcsát, középpontját és célját Urában és Mesterében találja meg." [74]

451 A keresztény imádságban meghatározó az "Úr" megszólítás, mind az imádságra szólító "az Úr legyen veletek"-ben, mind a könyörgést lezáró "A mi Urunk Jézus Krisztus által"-ban, vagy a bizalom- és reményteljes kiáltásban: "Maran atha!" (`Az Úr jön!'), vagy "Marána tha" ( `Jöjj el, Úr!'; 1Kor 16,22). "Amen, jöjj el, Úr Jézus!" (Jel 22,20)

Összefoglalás

452 A Jézus név jelentése: Isten megszabadít. A Szűz Máriától született kisdedet Jézusnak nevezték: "mert Ő fogja megszabadítani népét bűneitől" (Mt 1,21). "Nem adatott más név az ég alatt az embereknek, akiben üdvözlünk lehetne" (ApCsel 4,12).

453 A Krisztus azt jelenti: "fölkent", "Messiás". Jézus a Krisztus, mert "Isten fölkenete Őt Szentlélekkel és erővel" (ApCsel 10,38). Ő volt "az eljövendő" (Lk 7,19), Izrael reményének tárgya. [\[75\]](#)

454 Az Isten Fia név Jézus Krisztusnak Atyjához fűződő egyetlen és örök kapcsolatát jelenti. Ő az Atya egyetlen Fia, [\[76\]](#) és maga is Isten. [\[77\]](#) Ahhoz, hogy valaki keresztény lehessen, hinnie kell, hogy Jézus az Isten Fia. [\[78\]](#)

455 Az Úr név az isteni hatalmat jelenti. Megvallani vagy segítségül hívni Jézust mint Urat azt jelenti: hinni az Ő istenségében. "Senki nem mondhatja: »Úr Jézus«, csak a Szentlélekben" (1Kor 12,3).